

Đừng Giẫm Chân Trên Cỏ

Nhà nọ có cây cam, trái chín vàng, rất đẹp. Bầy sóc đến gặm hết. Trái rớt trên cỏ xanh...

Một cô gái đi ngang, giẫm lên cỏ, vào nhặt. Năm phút sau, Cảnh Sát đến còng tay dẫn đi...

Chủ vườn cười miếu chi. Bầy sóc tự nhiên giỡn. Cam rụng không ai lượm. Cỏ xanh vàng lao xao...

*

Cô gái nói thế nào thì cô cũng có lỗi: Giẫm lên cỏ là tội! Nhặt cam là tội luôn!

Cô gái hối hận, buồn...Chấp nhận cầm giấy phạt. Cô được, một bài học: Tôn Trọng Thảm Cỏ Xanh!

Ba tháng trôi qua nhanh nếu giấy phạt được xóa. Tình người thì lan tỏa trên thế giới văn minh...

Bầy sóc vẫn làm thình sống cuộc đời của sóc. Cỏ xanh tiếp tục mọc đẹp như một bức tranh!

Tôi viết cực kỳ nhanh một truyện ngắn cực ngắn. Nội dung là lời nhắn: Đừng Giẫm Lên Cỏ, nha!

Chuyện nào rồi cũng qua. Cam ra hoa kết trái. Bên đường người qua lại...đời như một giấc mơ!

Cô gái kia bây giờ chuyển sống Tiểu Bang khác chắc cô đang nghe nhạc Đòng Danube xanh xanh...

Trần Văn Lệ